

VIR ILLUSTRIS

Excellentissime, Amplissime, Conspicuisime

Autor et Patrone submisso cultu Venerande.

Foris illa fortuna, quae ad salutanda Sanchiora Tva limina
aditum mihi iam pridem patefecit amplissimum, spem
illa mihi iniicit fors, ut me pariter ac interpretem meum
licet tenuem et deospectum utrumque, eadem qua semper soles
fonte, id est, humanissima episcopias. Non temere accipisse

mihi faultrice fortuna VRR HLR THRS gratulor, quod quam
 primum admissus in splendoros VRR spectus fuerim, non
 litteras tantum docti cuiusdam Galli (quem Ludov. Picques sus-
 picor) ad Grodexium datas evolvere, sed illas quoq. benignis-
 sine mecum communicandas, ac, si quid fata velint, edendas
 aliquando exspectare mihi licuent. Graviores quidem illae curae
 quibus pro evolvenda communi Patriae salute cum maxime di-
 stringeris, ab epulando devoti animi cultu non semel me hucusq. de-
 terruerunt. Nunc tamen, cum respirant, allicere quasi et advocare me
 videntur, ut intermissa diu pietatis officia recolam, simul ac
 usum epistolarem illarum non tam meum quam, quod multum desue-
 rari publicum, qua par est observantia expetam. Nosti, VRR
 HLR THRS, nunquam in edendis id genus scriptos editos fuisse
 desides, quos reconditis cuiusdam eruditionis sacrania dici merentur.
 Nosti quoque commoda quas delicias polior orbis nunquam
 ex illis non hauserit, qui docere intra velum quam in compitis erit

gare sua malunt. Nosti tandem, me, ex quo in OO. LL. studio profice
 cisse mihi non nihil Perisus sum animum non in tempesto quodam
 pruritu, non vana gloriole cupidine, sed eo animum ad illa strin-
 benda appulisse, quo non alij minus pro virilium debilitate
 inservirem, quam honestam inde partem viui sal angustiae
 quirerem. Verum illud mihi evenisse merito queror, quod alij evenisse
 memini, qui talia meditantur. Tam enim rigidos severosq, tam
 inexorabiles semper libranos habui, ut ad promovendos quales-
 cunq, meos conatus nullis precibus, nulla obsecratione, nisi Nra
 forte auctoritate, quae sola superest, frangi et evinci potuerint.
 Digitorum Te facturum, VIK Hævorkes, quod sponte tua promissisti,
 nullus dubito, qui certe novi, tanto TMB munere totum
 litteratum ordinem in obstrictissimum. Nihil illorum me
 protermisurum sane sperdeo, quos ad illustrandas illas
 aut commendandas facient, si modo levissimi mea opera eger-
 videantur, quae suo satis splendore conscant. Unum adhuc addo

volunt, qui eo tendunt, ut usum Codd. MSS. Magn. Senat. Berol.
theae eadem liberalitate Vro Excellentissimo nomine dignifi-
ma, qua superiore astate solitus es, hac etiam concedas, sine
quibus scilicet his in litteris progressus facere nullos po-
sumus. Quo efficias, ut Vro me vinculis semper in nexum
magis adhuc SSBI magisq. devincias

Agg. H. V. Th. S.

Excellentissime, Amplissime, Consultissime,
Sautor aeternum colende,

Splendissimi Vri Nominis

Lips. d. 21. Junij. 1737.

aeternum cultorem
Jo. Jac. Reiske.